

સલામી સવારની..

ગાયો બુદા રાજ્યોમાં બુદા કાયદાનું સાંભરે છે, ને ચૂંટણી થવાની છે ત્યાં સીકટ થવા ભાંભરે છે, ઉભરે દંભી પ્રેમ ભાજપનો સમય-સંગેઓ - જ્યાં જેવી વસતિ ત્યાં તેવી ભાષામાં જ ગંગરે છે (ગાયોની દિધાપૂર્ણ વિચારણા)

સુપ્રભાતમ્
સુરેષ પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

હાઈકુ

ખરીદી ત્યો ને!
તકલી મોટી નોટો -
અર્ધા ભાવમાં...
(છાપવાનું ખર્ચ બચસે)

ભરો પગારે -
આપણાં તરભાણાં -
મરે છો પ્રજા...
(પ્રજા ગણા પગારવધારા)

ચિંતન

ન પુરુષાર્થી સિંચતિ શુષ્કતરમ ।

ઉપરોક્ત શ્લોક ચાણક્ય સૂત્રમાંથી લેવામાં આવેલ છે. પુરુષાર્થી પુરુષ સુકાયેલા વૃક્ષને જળ સિંચન નથી કરતો. જેમ સુકાયેલા વૃક્ષને પાણી સિંચવાથી ફળ પ્રાપ્ત થતાં નથી તેમ પારકી સ્ત્રીઓ પાછળ ભ્રમવાથી સંતોષ સાંપડતો નથી.

જેના મૂળ સદ્ગુણ નથી કે મૂળથી જ સુકાયેલાં વૃક્ષને જલ-ખાતર સીંચવાનો કોઈ જ અર્થ નથી. એવા-શેઠ-રાજા-સરકાર જેની તિજોરી ખાલી છે લોક અને ઉદારતાથી જેના વ્યવહાર ચાલે છે તે તેના કર્મચારી પર કૃપા શી રીતે કરી શકે? જે મન અને હૃદયથી જ કૃપણ છે એની સેવાથી શું ફાયદો?

આથી જ પુરુષાર્થી લોકો દેશ-વિદેશ જઈ પરિશ્રમ અને પોતાના કૌશલ્યથી કમાણી કરી લે છે - અને જે ગરીબ અને નિર્બળ કે જાતે જ કંઠૂસ - લોભી છે તેની સેવામાં સમય વેડફી નાખતા નથી.

- સુવિચાર**
- નિયત અને નિયતિને સીધો સંબંધ છે, જેવી નિયત હશે એવી નિયતિ ઘડાશે, નિયત એટલે દાનત, નિયતિ એટલે નસીબ - **કુષ્માન્ત ઉનકડક**
 - તમે તમારી ભીતર જોઈને નક્કી કરો કે તમે પ્રામાણિક છો? જો જવાબ હા હશે તો તમારે બહાર પ્રામાણિકતા સાબિત કરવાની કંઈ જરૂર નહીં પડે - **ડો. ચંદ્રકાન્ત મહેતા**
 - ‘જીવન’ એટલે ઝડૂમવું, શોધવું, પામવું અને અણનમ રહેવું - **ભુવનસુગ**
 - આવક પૂરતી ના હોય ત્યારે ખર્ચામાં અને...
 - જાણકારી પૂરતી ના હોય ત્યારે ચર્ચામાં મર્યાદા રાખવી - **જય વસાવડા**
 - આજના સંજોગોમાં એક બાબત સમજાવ છે કે... જે લોકોએ સંબંધોમાં રોકાણ કર્યું હતું એના નાણાં સચવાઈ ગયા, અને જેણે નાણાંમાં રોકાણ કર્યું છે તેને સંબંધો શોધવા પડે છે - **અખિલ આનંદ**
 - મળેલા સમયને યોગ્ય બનાવો સાહેબ, યોગ્ય સમય ગોતવા નીકળ્યા તો જિંદગી ટૂંકી પડશે - **ગોરાંગ ઠાકર**
 - આજનું ઔષધ : જાંબુના ઠળિયાને પાણીમાં ઘસીને ખીલ પર ચોપડવાથી ખીલ તરત મટી જાય છે.
- (સંકલન : દિપક વી. આસરા)

બોધકથા

સાહિત્ય સર્જન જીવનમાંથી મળતા-થતા અનુભવો પર આધારિત છે એને હંસની જેમ શ્વેત-નીર અલગ કરી સર્જકે સમાજને આપવાં જોઈએ.

મહાન કવિ વર્ડઝવર્થ ખૂબ અશક્ત બન્યા. જીવલેણ માંદગીમાં સપડાયા. છતાં એમની વાતોમાં કયાંય અજબો, દર્દ કે અસંતોષ વ્યક્ત નહોતો થતો. એમને ખ્યાલ આવી ગયો હતો કે હવે મારી પાસે આયુષ્ય બહુ નથી. એક સાંજે એમના ખાસ મિત્ર રોબીનસન એમને મળવા આવ્યા. એમને વર્ડઝવર્થને પૂછ્યું, ‘મિત્ર, આપની આ જીવલેણ માંદગીમાં પણ આપની વાણીમાં કયા કારણથી એક અજબ રણકો વ્યક્ત થઈ રહ્યો છે?’

કવિ વર્ડઝ વર્થ જવાબ આપ્યો, ‘મિત્ર, આજે મારા આ સંતોષનું રહસ્ય હું આપને જણાવું છું, જુઓ, માણસ જ્યારે દુનિયાથી સદાય ને માટે વિદાય લે છે ત્યારે એના શબ્દો, એની વાણી એની પાછળ પાછળ જાય છે પણ આ શબ્દો અને વાણી માનવ માટે ભવિષ્યમાં નુકશાન કરતાં બને એવી હોય છે. પણ મારા વિશે એવું નહિ બને એની મને સંપૂર્ણ ખાતરી છે કેમ કે મારા કાવ્યોમાં કોઈ કાવ્ય એવું નથી, કોઈ શબ્દ, કોઈ પંક્તિ એવી નથી કે કોઈ વિચાર કે ભાવ એવા નથી કે જે માનવ માટે અનર્થકારી કે દુઃખદાયક બને, બસ મારા પરમ સંતોષનું આજ સાચું રહસ્ય છે.’

આ કેવું? દિવાળી આવે એટલે દીવાઓ વિશે લખવાનું, હોળી આવે ત્યારે રંગોની વાતો લખવાની, ઉત્તરાયણ આવે ત્યારે શબ્દોના પતંગ ચગાવવાના, રાષ્ટ્રીય તહેવારો આવે ત્યારે દેશપ્રેમની વાતો કરવાની, ગાંધીજયંતીના ટાંકણે વળી સત્ય અને અહિંસાની પૂણીઓ કાંતવાની, નવરાત્રીમાં ‘રે લોલ રે લોલ!’ કરતા ગરબા ધુમવાના, ઉનાળામાં તડકાની વાતો કરવાની, શિયાળામાં તાપણાં સળગાવવાના અને ચોમાસામાં બે-ચાર દીપાં માંડ આકાશથી હેડાં આવ્યા હોય ત્યાં તો ‘આવ રે વરસાદ, દેભરીયો પરસાદ’ લલકારવા માંડવાનું, આપણા દેશમાં તહેવારોનો કોઈ પાર નથી. જ્યારે કોઈ વાર-તહેવાર પ્રજાના હાથમાં ના હોય ત્યારે રાજકારણીઓ અવનવી વાતો ચગાવીને હવામાં કોઈ નવા પ્રકારનો આવેલું પેદા કરી દે છે.

આમ તો હું રામ વિષે લખવા બેઠો છું. બે દિવસ પહેલા રામનવમી ગઈ. કેટલાય મહિનાથી હનુમાનજી વિશે લખવું છે. મંગળમૂર્તિ રૂપ નિહાળી મનમાં કેં કેટલાય વિચારો આવ્યા છે. પણ અત્યારે આપણે રામની વાત શરૂ કરી છે. જો કે રામની કથા શરૂ થાય એટલે, લખમણ આવે, સીતાજી આવે અને હનુમાનજી તો આવે જ આવે. રાવણને માર્યા વગર રામનું અપ્રતિમ શોર્ય કેવી રીતે પ્રકટાવી શકાય? એટલે રામની સામે રાવણ આવ્યા વગર રહે નહીં. આ બધા પાત્રો વિશે, અયોધ્યા - લંકા-મિથિલા. વિશે કેટકેટલું લખાયું છે અને હજીયે કેટલાય વરસો સુધી લખાવું રહેશે. ફરી ફરીને પ્રશ્ન થાય છે શું લખું? એનું એ જ ‘લલિત કેરી લાકડી અને રામે સીતાને માર્યા જો’વાળું. વાયકોને મજા કરવાનારું લખાણ કે પછી પેલી જૂની અને જાણીતી સંસ્કાર બોધની ટીકડીઓ ગળાવવાની?

રામ સત્યયુગના હીરો છે. પારવાર ચમત્કારો કર્યા છે. આજના માણસના મગજમાં કદી ના ઉતરી શકે તેવા અકલ્પનીય ચમત્કારો કર્યા છે. આજના યુગમાં કોઈ વ્યક્તિની આવી સિદ્ધિઓ કહેવામાં આવે તો આપણે તુરંત જ કહી બેસવાના ‘આવું તે કદી હોતું હશે?’ અથવા ‘હોય ના’ એવું જરૂર બોલી પડવાના. આ કોલમ લખવાની

રામ વગરની રામાયણ છે!

શરૂ કરી તેના ત્રણ વરસ પહેલાં મેં એક ગરબડ જોડકણા જેવી કવિતા રચી હતી તે રજૂ કરવાની ધૃષ્ટતા આચરું છું! આપણા માન્યામાં ના આવે તેવી કેટલીય બાબતો રામે પાર પાડી હતી. પછી ભલે એ ચમત્કાર હોય કે ના હોય? ન કરી માનવ સંવેદનાની વાત હોય તો યે આપણે તો કહેવાના, ‘ના હોય?’

રામના નામે બધા પથરા તર્યાં તા, હોય ના! સોનાની લંકામાં કાગે વાસ કર્યાં તા હોય ના! રામના ચરણોને ઝંખે એક શીલા નારની, પ્રાણ પથ્થરમાં પૂર્યાતા, હોય ના, હોય ના! માત સીતાની રક્ષા કરતાં પંખી એક ઘવાયું, પુત્ર થઈને પંખીને પણ દાહ દીધાં તા, હો ના! દસ માથાળો રાવણ જગમાં કરતો હાહાકાર, દશહરના દહારે એના દીમ ધર્યાં તા હોય ના! હોડીમાં બેસીને જ્યારે પાર ગંગાને કરી, કેવલી ઈચ્છને ધોવા પાથ ધર્યાં તા હોય ના! ‘સીતે સીતે’ ના ચિત્કારો હજુ ગુંજે છે વનવગરે, આંખ મહીં અશ્રુના સારા બંધ તૂટ્યાં તા, હોય ના!

શરૂઆતમાં મેં કહ્યું કે રામની વાત કરીએ તો લક્ષ્મણ, સીતા અને હનુમાનનો ઉલ્લેખ તો આવે જ આવે. પણ ઉપરના કાવ્યમાં, છેલ્લે સીતાની અછડતી વાત થઈ છે તે સિવાય એમની ચર્ચા થઈ નથી. અહલ્યા, જટાયુ, લંકા, રાવણ એની વાતો થઈ છે. આવી રીતે એકલા અને એકલા રામની જ વાતો કરીએ તોય એક મોટી રામાયણ રચાઈ જાય. કારણ કે સુગ્રીમ - અંગદ - વાલી, વિભિષણ, કુંભકર્ણ, અહિરાવણ, નિષાદ, મારીચ-સુબાળ એ બધા પણ રામ સાથે સંકળાયેલા

છે. કોઈ એવું કહી શકે કે રામ વગરની રામાયણની પણ લખે. જેમાં રામ પરોક્ષ રીતે આવતા રહે પણ પ્રત્યક્ષ એકેવાર દેખાય નહીં. કોઈ આજના યુગનું વાતાવરણ ભેળવીને નવી રામકથા પણ લખવા બેસી જાય. આ બધું થઈ શકે. કહ્યું અશક્ય નથી. પણ ક્યારે? કોઈ કોંચ યુગલના શિકારથી હૃદય પાટી પરે ત્યારે! એ ઋષિવર વાલ્મીકીનું હૃદય આ મડદાલ પાંસળીઓ નીચે લાવવું કયાંથી? હા, દુલા ભાગ જેવો કવિ રામને પણ પડકારી શકે! ‘રામ તમે સીતાજીની તોલેના આવો.’

આપણને સત્યયુગમાંથી કળિયુગમાં આવતાં કયાં વાર લાગે છે? લ્યો, આવી ગયા! તો ચાલો આપણે આજના જમાનાની થોડીક વાત કરી લઈએ. સરદાર સરોવર બંધમાં સરદારની પ્રતિભા ખડી કરવાની છે. તે ક્યારે પૂરી થશે એના કોઈ ઓંધાણ નથી. મુંબીના દરિયામાં શિવાજીનું સ્થાપત્ય રચાવાનું નક્કી થયું છે. આ લોકો પાછા માયાવતીના હાથીની ટીકા કરતાં એક જમાનામાં સહેજે અચકાતા ન હતા. બધા રાજકારણીય પ્રપંચ છે. હવે અયોધ્યામાં રામના મંદિરના નિર્માણની વાતો ચગવા માંડી છે. વર્ષો પહેલાં રામશીલાને નામે જે પ્રવૃત્તિઓ હાથ ધરાઈ હતી એનું શું થયું તે કોઈ જાણતું નથી.

મિત્રકવિ જિતેન્દ્ર કા. વ્યાસના કાવ્યસંગ્રહ ‘ફૂલની ચરી’ વાંચતા વાંચતા એક ગઝલ પાસે અટકી જવાયું! આમ તો આ કાવ્યસંગ્રહના અસંખ્ય કાવ્યો તમને જકડી દે તેવા છે. સમાજની વેદના પોતાના હૃદયમાં

થૂંટીને જ્યારે તેઓ કાવ્ય લખે છે ત્યારે તેના શબ્દો આપણા હૃદયમાં પણ મૂંગી ચીસ પડાવી દે છે. સમગ્ર કાવ્યસંગ્રહ વિશે આપણે ક્યારેક અલગથી વાત કરીશું. અહીં, અત્યારે તો આપણે એમની એક ગઝલ સાંભળીએ. એ જ પીડા છે...

એ જ પીડા છે, પારાયણ છે, મહાભારત છે, રામાયણ છે. ‘બચના એઈ હસીનો’ આવ્યો ‘પ. પૂ. ધ. ધૂ.’ રૂપમાં રાવણ છે. અવધૂતને પણ જે ઓગાળે દ્રવ્ય અહીં એક દ્રાવણ છે. માનવ ઓછા, પાર વિનાના અધદાનવ છે, અહિરાવણ છે, જજનારામાં જોર ભલે ના, દોષપાત્ર કેવળ દાયણ છે. નિજ સંતાનોને આરોગે - એ ય રૂપ માનું સાયણ છે. મૌન ધરીને માણો માતમ દુનિયા નજરે એ ડહાપણ છે. કહો, કોણ કોને દે આશ્રય? નોંધારા નર-નારાયણ છે.

- જિતેન્દ્ર કા. વ્યાસ

વ્યાસભાઈએ આ ગઝલ ખબર નહીં કેટલા વર્ષો પહેલાં લખી હશે? પ્રવર્તમાન બનાવોમાં એ કેટલી બંધબેસતી છે? આને જ કહેવાય, કવિનો શબ્દ.

પહેલું સુખ તે જાતે ગર્વા
ડો. કેદાર ઉપાધ્યાય

ચૈત્રમાં લીમડો : લીમડા વિષે અમુક અજાણી વાતો

ચૈત્ર માસ ચાલી રહ્યો છે. વસંતઋતુમાંથી આપણે ત્રિષ્મઋતુ તરફ ગતિ કરી રહ્યા છીએ. ગરમી પડવી શરૂ થઈ ગઈ છે. એસી, ફૂલર, શર્બત, છાશ, આઈસક્રીમ, ખાખટી (કાચી કેરી) જેવી વસ્તુઓનો વપરાશ શરૂ થઈ ગયો છે. ચૈત્ર માસમાં આરોગ્ય વિષયક કાળજી પણ સવિશેષ લેવાતી હોય છે. જેમકે ચૈત્રમાં લીમડાનું સેવન. આપણે બધા લીમડા વિષે કેક ને કેક જાણીએ છીએ. ભરઉનાળે ઘેઘૂર લીમડાની છાયામાં આરામ કરવો એ જીવનનો લ્હાવો છે. ભલભલા શ્રીમંતોને પણ આવો લ્હાવો મળતો નથી. આ પણી શહેરી લાઈફસ્ટાઈલમાં લીમડાનું સ્થાન હાંસીયા તરફ ધકેલાઈ ગયું હોય તેમ લાગે છે, આવા સમયે લીમડા વિષે થોડી એવી વાતો જાણીએ કે જેનાથી લીમડા પ્રત્યેનો પોતિકોભાવ ફરી જાગી શકે.

- લીમડાનું આખુ વૃક્ષ એક ઔષધિ છે. સામાન્ય રીતે કોઈ વૃક્ષનો અમુક ભાગ, જેમકે મૂળ કે ફળ કે પાન ઔષધીય ઉપયોગમાં લેવાતા હોય છે જ્યારે લીમડો સમગ્રતયા ઔષધી છે. લીમડાના મૂળ, પાન, ફળ, ફૂલ, ઠળીયા, છાલ આદિ દરેક ભાગ અલગ અલગ રીતે ઔષધીય ઉપયોગમાં લેવામાં આવે છે.

- લીમડાના પાનમાં ક્વર્સેટીન, નિમ્બોસ્ટેરોલ અને લીમોનોઈડ નામના તત્વો હોય છે. ક્વર્સેટીન જીવાણુનાશક અને ફૂગનાશક છે. ક્વર્સેટીનના આ ગુણધર્મોને લીધે જ લીમડાના પાન ઘા રૂઝવવા અને સ્કેબીજ જેવા રોગોમાં લગાવવામાં અસરકારક છે.

લીમોનોઈડ માખી અને મચ્છરને દૂર કરવા માટે જવાબદાર છે. લીમડાના પાનનો ધૂમાડો કરવાથી આ લીમોનોઈડ ઘટકો અને લીમડામાં રહેલ તેલી દ્રવ્યો વાતાવરણમાં છૂટા પડે છે અને તેનાથી માખી મચ્છર ભાગે છે.

- લીમડાના બીજમાં ‘એઝાડીરીકટીન’ નામનું પેસ્ટીસાઈડ હોય છે. આ પેસ્ટીસાઈડ ૩૦૦ થી વધુ જાતના જીવાણુઓનો નાશ કરવા સક્ષમ છે. તેમજ તેની માણસો પર કોઈ સાઈડ ઈફેક્ટ થતી નથી. ઓર્ગેનીક પેસ્ટીસાઈડ તરીકે હાલ ‘નીમ પેસ્ટીસાઈડ’ માર્કેટમાં મળે છે.

- આપણા શાર્શરોમાં તો લીમડાને ‘સર્વરોગ નિવારક’ કહ્યું જ છે, આફ્રીકામાં પણ લીમડાને ‘મહોબની’ કહે છે. મહોબની એટલે નાના-મોટા ૪૦ રોગોનો નાશ કરનાર - લીમડો પોતાની આસપાસની હવાને શુદ્ધ કરે છે અને તેને થોડેઘણે અંશે જંતુમુક્ત પણ કરે છે. જો કે લીમડો રાત્રે પણ એકસીજન છોડે છે એ વાત પાયા વિહોણી છે - લીમડાના હેલ્થ બેનીફીટ વિષે તો અગાઉ પણ લખાઈ ગયેલું છે એટલે અત્યારે તેનો વિસ્તાર નથી કરવો પણ ટુંકમાં કહું તો ચામડીના રોગો, લોહી બગાડ, શરદી-તાવ, તૂટ-કળતર, એલર્જી, ઈકેક્શન, લીવરના રોગો, મૂત્રમાર્ગના રોગો, વાળના રોગો, ઘા-ઘસરકો આદિ કેટલાય રોગોમાં લીમડો અને તેમાથી બનતી ઔષધીઓ જેવીકે પંચનીમ્બ ચૂર્ણ કે લીભોળીનું તેલ આદિ ફાયદાકારક છે.

સ્વસ્થ રહેવા માટે પોતાના શરીરની પ્રકૃતિને સમજીને લીમડાનો યોગ્ય માત્રામાં વિવેકપૂર્વક નિત્ય ઉપયોગ કરી શકાય અને તેની શરૂઆત ચૈત્ર મહિનાથી થાય એથી રૂઝું શું હોઈ શકે!

- contact@atharvaayu.com

ચાલો, તમ જેમ ખુલ્લા થઈને એકમેકને મળીએ

ચાલો, નભ જેમ ખુલ્લા થઈને એકમેકને મળીએ, નાની નાની વાતમાં ચાલે રોજ ભલે મતભેદ, ગેરસમજણ થતી રહે, પણ ના થાય કદી મનભેદ. આજ પરોઢી સપના માફક એકકબીજાને ફળીએ. જીવન છે પરપોટા જેવું, શ્વાસ મળ્યા છે પાંખા, દંશ્ય અદ્રશ્યના ભેદ અગમ સ્પષ્ટ મળે કે જાંખા, નદી ઝરણાના જળની માફક સ્નેહપ્રેમે બળભળીએ. ચાલો, નભ જેમ ખુલ્લા થઈને એકમેકને મળીએ. ‘અમુક પારકા એવા મળ્યા જે પોતાનાં થઈ ગયાં અને અમુક પોતાનાં, પારકાંનો અર્થ સમજાવી ગયાં!’ - આ કડવા વાસ્તવને હોંશે હોંશે ‘ફોરવર્ડ’ કરતા રહીએ છીએ. મને ઘણીવાર એવું થયા કરે કે આવું કેમ? કારણો ગમે તે હોય.... સાચે જ આપણે બધા પોતાનાય રહ્યા નથી. ખોટા ખ્યાલોના રમણે ચડી હાંફતા હાંફતા જીવીએ છીએ.

પોતાની આસપાસના ટચૂકડા વિશ્વના સરતાજ બનવાના અભરખા સૌ કોઈને હોય જ. બીજા કરતાં વેંત ઊંચા - ‘મુઠી ઊંચેરા’ બનવા મથવું જ જોઈએ. પોતાની લીટી ભલે ને મોટી કરીએ પ....છણ... બીજાની લીટી ભૂંસી મોટાઈ સિદ્ધ કરવા મથીએ એ તો મહાપાપ ગણાય.... માનવ્યનું અધ:પતન કહેવાય.

આપણા વેદો શીખવે છે, “એકલા નહીં સૌ સાથે આગળ વધીએ. “આપણી માનવ સભ્યતા આવા સમાનધર્મી રૂડા-ઉમદા વિચારથી ઉજળી છે પરંતુ કમનસીબી એ છે કે આ સવાયા હતીને ભૂલી આપણે આંગળી પકડવાને બદલે પગ ખેંચવામાં પડ્યા છીએ. માનવજાત મળેલા ‘જન્મ’ કે ‘જીવતર’ નો અર્થ હજું સમજી શકી નથી.

દોસ્તો, સારપના સથવારે જીવતર ઉજળું છે. વ્યક્તિના સારપણાને જ સન્માન મળતું હોય છે. સારપની જ કદર થતી હોય છે. સારપ જ પદ ને પ્રતિષ્ઠાની સાચી અધિકારીણી છે. આ સર્વવિદિત સત્ય છે. સારાનો નિમિત્ત બનનાર જ શાણો ને સભ્ય ગણાય. સાચુકલો માણસ કહેવાય. જેના અંતરંગમાં સારપ છવાયેલી હોય એવા પ્રેમોજજવલ વ્યક્તિત્વ જ વદનીય.... પૂજનીય હોય!

આવું સારપણાનું ઘેલું સૌ કોઈને લાગે તો કેવું? સારપને સાચાપણાથી છવાયેલા ભયાંભાદર્યા વ્યક્તિત્વ ઘેઘૂર વડલાની જેમ સૌ કોઈને ટાઢક આપે... આવા સો ટચના સાચુકલા વ્યક્તિત્વને ભગવદીય માનું છું.... મારે મન સારપભર્યાં સાચુકલો ચહેરો જ ભગવાનનો ચહેરો છે. સો વાતની એક વાત માનવજીવનનું સાચુંકલ્ય સારપના રળતરમાં રહેલું છે. સમજી શકાય એવું છે, ભલાઈમાં ભળવા બુરાઈથી બચવું જોઈએ. ઉઘારી આંખે જીવતા શીખીએ.

પ્રતિક્ષણ સારાસારનો વિવેક કેળવીએ. સતર્કને જાગ્રત વ્યક્તિ જ સઘળું પામી શકે... પોતાની જાતને સર્વશ્રેષ્ઠ સિદ્ધ કરી શકે. આજનો માણસ ઓળખાતો નથી... ‘માણસ ખોવાયો છે...’ આ નગ્ન સત્ય સૌ કોઈને અનુભવે સમજાય છે. અવળે પાટે ચડેલા માનવ્યને કોણ પાછું વળશે?!

દોસ્તો, જાત અનુભવે કહ્યું છે. માણસ પારખવામાં હજીયે ઉણો ને અધૂરો જ છે... મનમાં પ્રશ્ન જાગે છે... ‘માણસને પારખવો પર?’ ‘માણસ એટલે માણસ ન હોય?’ માનવીમાં હજીયે માનવપણું મહોરું નથી... પરિણામે છેતરાયા - ને ઢૂંટાયા એને છીએ.

દોસ્તો, જીવનમાં હંમેશા સાચો રસ્તો પસંદ કરજો. ગમે તેવા વિકટ સંજોગો ઉભા થાય છતાં ધીરજ ધરી સાચા માર્ગે જ આગળ વધજો. સાચું જ કરવા કટિબદ્ધ બનજો. ક્યારેક ધર્મસંકટ આવી પડે ત્યારે નૈતિકતાના બારામાં ખરા ઉતારજો... કદાચ મન ડગી જાય ને shortcut સૂઝે ત્યારે ધરીભર થોભી જજો... આવા વિષમ સંજોગોમાં તમે જે નક્કી કરશો - નિર્ણય

લાડાણીનો મેળો
રસિક વાઘં

લેશો એના પર જ તમારું ભવિષ્ય રહેલું છે. જીવન એક પુષ્પ છે. સૌની પ્રસન્નતા માટે ખીલવાનું છે. જીવનનું આખરી ધ્યેય આનંદ છે. આનંદ એ સહિયારી સમાનુભૂતિ છે. બીજાને એનો ચેપ લગાડો તો જ માણી શકાય. મનુષ્યાવતાર સહિયારો મેળો છે, એથી વિશેષ તો એક ઉત્સવ છે. ઉત્સવ ઉજવવો અને માણસ માણવો એ પોતીકા કૌવતની કસોટી છે. મિત્રો, શબ્દકોશમાં બીજા બધા શબ્દોના અર્થ મળી શકે પરંતુ જીવનનો અર્થ જીવન જીવીને અને સંબંધનો અર્થ સંબંધ નિભાવીને જ શોધવો પડે છે.

સ્પર્શમિણિ

- જીવનમાં મુશ્કેલીઓ તો અનેક હોય છે પરંતુ તે દરેકનો એક રસ્તો હોય છે. અને એ રસ્તો એને જ મળતો હોય છે કે જેનો ચહેરો સદાય હસતો હોય છે.
- ફૂલ કહે છે મારી જેમ જીવનમાં હસતા રહો, વાદળી કહે છે મારી જેમ વરસતા રહો, ભમરો કહે છે સુખ અને દુ:ખમાં સદા ગીત ગાવા કરો, ઘડિયાળ કહે છે કે સમય ચૂકશો તો કિંમત ઘટી જશે, સૂર્ય કહે છે કે અતિ ઉગ્ર બનશો તો કોઈ સામે નહિ જુએ.

- Rasikvaland1965@gmail.com